

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 29. S. Eligius Episcopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII diem floret. Postremo S. Vir, volens
A. C. 644. iterum in Angliam navigare, in itinere
 morte præreptus est, ejusque Corpus Er-
 chinoaldi jussu Petronam, suæ Ditionis
 agrum, in quo magnificam ædificabat
 Ecclesiam, translatum. Hodie est illa
 Ecclesia Collegiata, ibique S. Fursini Re-
 liquiæ asservantur. Ecclesia ejusdem
 memoriam colit 16. Jan. atque anno 650.
 obiisse creditur. Elapso quadriennio
 S. Fursini Corpus rursus in Oratorium
 ad deponendas has Reliquias in eadem
 Ecclesia extructum, translatum fuit, quam
 Translationem S. Eligius Episcopus No-
 viodunensis & S. Aubertus Cameracensis
 sua præsentia condecorarunt.

Mart. Rom.
 16. Jan.

§. XXIX.

S. Eligius Episcopus.

Aud. vit. S.
Elig. lib. II.
c. 2.
Sup. Lib.
XXXII.
S. 43.

Sancto Acario Episcopo Noviodunensi
 fati functo, in ejus Sedem electus est
 S. Eligius, & eodem tempore S. Eligii a-
 micus S. Ovenus ad Ecclesiam Rothoma-
 gensem, mortuo S. Romano, vocatus est.
 Diœceses Noviodunensis & Tornacensis
 jam a tempore S. Medardi, id est, ante
 annos plus centum junctæ erant, atque
 iisdem Flandria cum Regione Gandega-
 vensi & Cortracensi subjecta. Porro
 magna illorum populorum pars adhuc-
 dum Infidelitatis tenebris involuta & fe-
 rocissima ne quidem Prædicationi Evan-
 gelicæ

gelicæ aures præbebat; hæc etiam cau- Sæculum VII
 sa, cur eis Pastor daretur S. Eligius, vir A.C. 644.
 præ aliis zelo Religionis flagrans.

Videns, quod Episcopatum effugere non posset, saltem Canones observare voluit, nec consensit, ut prius consecraretur, quam inter Clericos aliquo temporis spatio vitam duxisset. Idem facere S. Ouenus statuit, qui, cum iter ultra Ligerim suscepisset, a Deodato Episcopo Matisconensi Presbyter ordinatus est. Ambo amici condixerunt, ut uno die Benedictionem Episcopalem acciperent, quod etiam factum, nam ambo Rothomagi Die Dominico Rogationes præcedente, Clodovei II. regnantis anno tertio, scilicet anno 640. Episcopi ordinati sunt. S. Eligius ad Episcopatum evectus, v. Coint. an. 640. n. 20. Mabill. to. 3. Anal. p. 524. nihil de pietatis operibus, quibus adsueverat, omisit. Eadem ac prius duravit Charitas. Pauperum societatem amabat, quos non nunquam remotis Clericis & Domesticis ad se vocabat; nam locum habebat separatum, quo singulis præstituta die admissis caput propriis manibus lavabat, radebatque, vestiebat, & cibos apponebat. Quibusdam diebus mendicos duodecim mensæ suæ adhibebat.

S. Viri zelus in nulla re magis quam in conversione Infidelium dispiciebatur. c. 38.
 Magna cura invisebat amplissimæ suæ
 Dice-

Sæculum VII Diœcesis Civitates, totque populos, qui
A. C. 644. Evangelium nunquam receperant, Flan-

Conversio
 Belgarum.

droſ, Antverpienſes ſeu Antverpiæ ci-
 ves, Friſones, Suevos prope Cortracum
 habitantes, alioſque uſque ad maris liti-
 tora, qui in extrema orbis parte poſiti
 credebantur. Cum primum hoſ homines
 affaretur, more ferarum S. Virum mem-
 bratim diſcerpturi videbantur; ſed ille
 nihil ardentius quam Martyrium exopta-
 bat. Senſim vero Barbari ipſius bonita-
 tem, manſuetudinem, vitæ frugalita-
 tem admirari, imo & imitandi deſiderio
 teneri cœperunt. Multi converteban-
 tur, templa deſtruebantur, Idololatria
 collabebatur. S. Episcopuſ ſermonibuſ
 ſuis Barbarorum deſides animoſ excita-
 bat, ad amorem rerum Cœleſtium tranſ-
 ferre, atque paci & manſuetudini aſſue-
 facere ſatagebat. Singuliſ annis tem-
 pore Paſchali copioſaſ iſtorum hominum
 turbaſ, quaſ per totum annum Deo lu-
 cratuſ erat, ſacro baptiſmi fonte ablu-
 bat. Inter parvulorum cohorteſ etiam
 viri muliereſque in decrepita ſenectute,
 cano capite & tremulo corpore per Sa-
 crum Lavacrum renaſci, & candida Neo-
 phytorum veſte indui conſpiciebantur.
 Multi etiam peccatores per confeſſionem
 peccatorum ſuorum ad pœnitentiam fe-
 ſtinare viſebantur; quippe S. Episcopuſ
 maxima ſollicitudine eorum converſio-
 nem

nem curans, tam veteres quam novos Christianos exhortabatur, ut Ecclesias frequentarent, eleemosynas elargirentur, mancipia manumitterent, & omnis generis bonis operibus totos se dederent. Multos utriusque sexus ad amplectendum vitam Monasticam permovit.

Sæculum VII

A. C. 644.

6. 4.

§. XXX.

S. Audomarus.

Sub idem tempus S. Amandus & S. Audomarus in Belgio Infidelium conversioni insudabant. Prædicationem S. Amandi supra memoravimus. S. Audomarus prope Constantiam natus unacum patre suo in Monasterium Luxoviense, quod a S. Eustasio regebatur, se recepit, unde ejusdem Sanctitatis fama usque ad Regis Dagoberti aures pervasit; cumque populi Bononienses & Teruanenses post tempora SS. Fusciani, Victorici, & Quintini, qui ibi Fidem annunciaverant, ad Idololatriam reversi fuissent, ideoque Pastore vere Apostolico indigerent, S. Acaarius Episcopus Noviodunensis, olim sub eodem Abbate S. Eustasio Luxovii Monachus, Regem Dagobertum & Optimates multis argumentis tandem permovit, ut juberent, S. Audomarum ex Monasterio suo evocari, atque Episcopum Teruanensem ordinari, quod anno circiter 636. accidit. Is felicissimo even-

Sup. Lib.

XXXVII.

§. 35.

Act. to. 2.

p. 659.

Hist. Eccles. Tom. IX.

F tu